

Adel – Kerk èn macht

De macht hoort in regel toe aan het groot kapitaal. In de middeleeuwen was dit niet anders.

De 11de, 12de en de 13de eeuw worden gekenmerkt door een bloeiende handel die niet alleen intensief wordt bedreven, zich niet enkel toelegt op de lokale markten maar zich bovendien uitstrekt naar andere delen van Europa.

De adel, die leeft op basis van de arbeid van hun onderdanen, de opbrengsten van de handelsactiviteiten, alsmede op basis van hetgeen de vruchtbare gronden voortbrengen, tracht bijgevolg zijn territorium aan handelssteden en vruchtbare gronden te vergroten.

Daarbij dient zij voortdurend bedacht te zijn op invallen van concurrenten die zelf ook pogen om gebieden te veroveren. Verraad en moord zijn schering en inslag.

Het komt er op aan om machtsblokken te vormen, niet alleen om de rijkdommen bij elkaar te voegen, maar tevens om aldus meer macht en aanzien te verwerven.

Gearrangeerde huwelijken zijn de algemene regel. Reeds vanaf de geboorte wordt uitgekeken naar een geschikte partner en dit slaat dus niet zozeer op de toekomstige zoon of dochter, wel wat die toekomstige zoon of dochter als land en rijkdom van haar ouders zal erven en hoe men gemeenschappelijk de concurrentie zal bevechten.

Het mag ons dan ook niet verbazen dat de adellijke ouders boven de hoofden van de onschuldige kleuters en kinderen heen de huwelijken tot stand brengen.

Daarbij mag tevens niet uit het oog worden verloren dat aan de uitgehuwelijkte dochter een bruidsschat dient meegegeven te worden.

De kerk is alomtegenwoordig, ook op het politieke toneel. Adel en hogere kerkelijke functies zijn nauw met elkaar verbonden.

Het bevolkingsaantal in de steden zwelt enorm aan door de plattelandsbevolking die zijn geluk komt beproeven of ook nog bescherming zoekt in tijden van oorlog. Voor velen betekent dit echter armoede en velen vallen ten prooi aan ziekte door gebrek aan hygiëne.

1207

2007